

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Elena Covalenco,

Judecători – Ion Arhiliuc și Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Bejan Andrian și de avocatul Conțescu Mihail în numele inculpatului Chirtoacă Viorel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui

Chirtoacă Viorel Petru, născut la 19 septembrie 1974, originar din r-nul Nisporeni, com. Bălănești, domiciliat în mun. Chișinău, str. Salcîmilor 22/3, ap. 86

și

Bejan Andrian Mihail, născut la 14 august 1986, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Bulgară 9, ap. 9

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Instanța de fond din 27.07. – pînă la 16.11.2012;*
- 2. Curtea de Apel Chișinău din 10.12.2012 – pînă la 05.11.2013;*
- 3. Curtea Supremă de Justiție din 28.01. – pînă la 12.03.2014.*

Asupra recursurilor ordinare, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 noiembrie 2012, inculpații Chirtoacă Viorel și Bejan Andrian au fost condamnați în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la amendă a câte 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa careva funcții în cadrul organelor afacerilor interne pe un termen de 2 ani, pentru fiecare.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a constatat în fapt că, inculpatul Chirtoacă Viorel, exercitînd funcția de inspector superior al Secției de combatere a infracțiunilor în locurile publice și transport urban a CGP mun. Chișinău, potrivit ordinului nr. 31 Ef din 12.02.2010, de comun acord și împreună cu inculpatul Bejan Andrian, inspector inferior al Secției de combatere a infracțiunilor în locuri publice și transport urban a CGP mun. Chișinău și Roizer Andrei, acționînd cu intenție directă, folosindu-se de situația de serviciu și conștientizînd caracterul infracțional al faptelor sale, avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, repartizînd între ei rolurile, sub pretextul oferirii sumei de 350 de Euro unui presupus judecător în vederea eliberării lui Roizer Andrei Vladimir, la 11.03.2011 au înscenat reținerea și deținerea lui Roizer Andrei în biroul nr. 407 al CGP mun. Chișinău, amplasat pe str. Tîghina 6, mun. Chișinău. Astfel, la 14.03.2011, în jurul orei 15.45, aflîndu-se în mun. Chișinău, bul. Ștefan cel Mare și Sfînt 73, potrivit înțelegerii anterior

stabilite, profitând de atitudinea emotivă a părții vătămate Vidrașcu Nadejda față de concubinul său Roizer Andrei, a primit și însușit de la aceasta bani în sumă de 250 de euro, care conform cursului valutar stabilit la 14.03.2011 de către BNM (1 euro - echivalent a 16.5522 lei), ce constituia 4138,05 lei, cauzându-i ultimei daune materiale considerabile, ulterior fiind reținuți în flagrant de către colaboratorii Direcției generale servicii operative a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

3. Procurorul a atacat cu apel sentința instanței de fond, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpaților Chirtoacă Viorel și Bejan Andrian să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 5 ani, din motiv că instanța de fond la individualizarea pedepsei inculpaților nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, aceasta urma să ia în considerație gravitatea infracțiunii comise, care face parte din categoria infracțiunilor grave (art. 16 CP), de circumstanțele cauzei, inculpați fiind angajați ai MAI, având obligația de a sta la straja respectării drepturilor și intereselor cetățenilor, cât și de scopul pedepsei penale.

3.1. Avocatul Gheorghe Ionaș în numele inculpatului Bejan Andrian, a atacat cu apel sentința primei instanțe, solicitând casarea acesteia și achitarea inculpatului Bejan Andrian, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

În motivarea cerințelor sale, apelantul a invocat că:

- în cadrul cercetării judecătorești nu au fost administrate probe pertinente și concludente întru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate;

- învinuirea înaintată și starea de fapt constatată de instanța de fond nu și-a găsit pe deplin confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate de către instanța de judecată au fost apreciate în mod eronat, or, probatoriul administrat în cauză demonstrează cu certitudine lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal;

- sentința instanței de fond este contrară prevederilor art. 389 CPP.

3.2. Avocatul Mihail Conțescu în numele inculpatului Chirtoacă Viorel, la fel, a atacat cu apel sentința instanței de fond, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Chirtoacă Viorel să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

În motivarea apelului, a invocat următoarele:

- potrivit art. 6 paragraf 1 CEDO, fiecărei persoane îi este garantat dreptul la un proces echitabil, care, prin prisma practicii CEDO cuprinde contradictorialitatea procesului și egalitatea armelor. În procesul penal de acuzare a lui Chirtoacă Viorel aceste elemente indispensabile nu au fost respectate. Sarcina probării vinovăției revine părții acuzării, care trebuie să aducă în fața instanței probe demne de încredere și la examinarea cărora să se asigure accesul părții apărării.

- deși partea apărării pe parcursul dezbaterilor a indicat la un șir de nuanțe importante pentru soluționarea cauzei, instanța de fond, contrar art. 101 CPP, de a se expune asupra fiecărei probe și circumstanțe în particular și în ansamblu, s-a limitat la respingerea argumentelor și probelor părții apărării prin includerea în sentință a unor expresii generale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2013, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de avocatul Gheorghe Ionaș în numele inculpatului Bejan Andrian și de avocatul Mihail Conțescu în numele inculpatului Chirtoacă Viorel și admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința primei instanțe, în partea stabilirii pedepsei inculpaților și pronunțată o nouă hotărâre, prin care inculpaților Chirtoacă Viorel și Bejan Andrian condamnați în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, le-au fost stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare fiecare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul organelor MAI a R.M. pe un termen de 2 ani. Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an, fiecare.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 CPP, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la condamnarea inculpaților Chirtoacă Viorel și Bejan Andrian în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel, s-a referit la un șir de probe pertinente, concludente și utile, care confirmă vinovăția acestora, inclusiv:

- declarațiile martorului Vidrașcu Andrei (f.d. 95-97, vol. II);
- ordonanța și procesul-verbal din 15.03.2011 de ridicare a mijloacelor bănești (f.d. 37, 38, vol. I);
- procesul-verbal din 14.03.2011, privind reținerea lui Chirtoacă Viorel și efectuarea percheziției corporale în cadrul căreia au fost depistate mijloacele bănești în sumă de 250 de euro (f.d. 114-116, vol. I);
- ordonanța din 14.04.2011 de recunoscute și anexate la materialele cauzei a corpurilor delictive (f.d. 72-73, vol. I);
- raportul de expertiza tehnică a documentelor nr. 1206 din 12.04.2011 (f.d. 64-66, vol. I);
- raportul de expertiza chimică nr. 1140 din 31.03.2011 (f.d. 48-51, vol. I);
- ordonanța și procesul-verbal de ridicare a documentelor din 29.03.2011 (f.d. 98-107, vol. I);
- ordonanța din 16.03.2011, privind ridicarea descifrării convorbirilor telefonice de la companiile de telecomunicație „Orange” S.A și „Moldtelecom” S.A (f.d. 84, vol. I).

Totodată, instanța de apel a stabilit că probele menționate supra, combat declarațiile inculpaților, prin care ultimii susțin că nu se fac vinovați de săvârșirea infracțiunii imputate, această metoda fiind aleasă întru evitarea răspunderii penale.

Cu referire la motivele invocate în apeluri, privind nevinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate, Colegiul penal le-a considerat neîntemeiate și declarative, or, probatoriul menționat supra demonstrează cu certitudine vinovăția inculpaților în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

La fel, instanța de apel a conchis, că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpaților nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, stabilindu-le o pedeapsă neechitabilă.

În acest context, instanța de apel soluționând chestiunea cu privire la pedeapsă, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de personalitatea inculpaților (sunt căsătoriți și

ambii au la întreținere un copil minor), de circumstanțele atenuante (anterior nu au fost condamnați), de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel a conchis a-i aplica inculpaților o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani fiecare, cu privarea de dreptul de a ocupa careva funcții în cadrul organelor afacerilor interne pe un termen de 2 ani, cu aplicarea art. 90 Cod penal, - suspendând condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 1 an, fiecare.

5. Inculpatul Bejan Andrian, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) CPP, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, din motiv că instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere greșită probelor administrate la dosar și verificate în ședința de judecată, iar decizia adoptată este contrară prevederilor art. 414-417 CPP.

În acest aspect, recurentul a invocat că instanța de apel nu sa pronunțat asupra motivului invocat în apel prin care apărarea s-a referit la ilegalitatea și nulitatea ordonanței Prim adjunctului Procuror General, Andrei Pîntea, din 03 iunie 2011, privind anularea ordonanței procurorului secției conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și S.V, V. Codreanu, din 25.05.2011, de scoatere de sub urmărire penală a bănuitului Bejan Andrian, ca fiind ilegală, cu reluarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2011990074.

La fel, recurentul a indicat că, în dosar nu există probe ce dovedesc vinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate, or, probele care au stat la baza sentinței de condamnare nu sunt pertinente și concludente. În acest aspect, s-a referit la declarațiile coinculpatului Chirtoacă Viorel, a părții vătămate Vidrașcu Nadejda și a martorului Vidrașcu Andrei, cărora, în viziunea lui, instanțele de judecată nu le-au dat o apreciere cuvenită.

Astfel, din declarațiile acestora nu rezultă că dînsul ar avea vre-o atribuție la transmiterea banilor în sumă de 250 euro și ar fi pretins această sumă prin înșelăciune și abuz de încredere, or, mijloacele bănești au fost transmise doar lui Chirtoacă Viorel, care a și fost reținut în flagrant.

În final, invocă că ordonanța Prim adjunctului Procuror General, Andrei Pîntea, din 03 iunie 2011, de reluare a urmăririi penale, este ilegală, iar în cazul dat este necesar de a fi aplicate dispozițiile privind nulitatea absolută a actului procedural, deoarece odată cu aducerea la cunoștință, în cadrul urmăririi penale, a ordonanței menționate a sesizat ilegalitatea acesteia, prin urmare, potrivit art. 251 alin. (1), (4) CPP, hotărîrea dată precum și toate acțiunile de urmărire penală ulterioare urmau a fi declarate de către instanțele de judecată ca fiind nule.

5.1. Avocatul Conțescu Mihail în numele inculpatului Chirtoacă Viorel, invocînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) CPP, a atacat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Chirtoacă Viorel, din motiv că instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere greșită probelor administrate la dosar și verificate în ședința de judecată.

În motivarea cerințelor sale, recurentul a invocat că, în dosar nu există probe ce dovedesc vinovăția inculpatului Chirtoacă V. în comiterea infracțiunii imputate, or, probele care au stat la baza sentinței de condamnare nu sunt pertinente și concludente.

În acest aspect, recurentul a menționat că, probatoriul administrat confirmă lipsa elementelor infracțiunii de escrocherie în acțiunile lui V. Chirtoacă, iar concluziile organului de urmărire penală și a instanțelor ierarhic inferioare constituie eroare gravă de fapt, manifestată prin stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin

neluarea în considerare a probelor care le confirmă (declarațiile martorului Andrei Vidrașcu, a inculpaților) și prin denaturarea conținutului acestora (denaturarea sensului proceselor verbale de ridicare a banilor, de cercetare a lor, etc).

În acest context a indicat că, după ce i s-a cerut bani de la partea vătămată Vidrașcu Nadejda pentru eliberarea concubinului său, aceasta a fost informată de fratele său, martorul Vidrașcu Andrei, precum că după părăsirea incintei CGP mun. Chișinău, el i-a observat pe Chirtoacă Viorel și pe Roizer Andrei ieșind împreună din CGP mun. Chișinău. Astfel, Vidrașcu Nadejda a înțeles că reținerea lui A. Roizer a fost înscenată și a depus o plîngere la poliție.

La fel, recurentul a mai invocat că, partea apărării a fost lipsită de dreptul la un proces echitabil în condițiile egalității armelor, invocînd în acest aspect următoarele:

➤ la etapa urmăririi penale partea apărării a solicitat petrecerea unei confruntări între inculpatul Chirtoacă V. cu partea vătămată Vidrașcu Nadejda, însă, cererea nu a fost satisfăcută;

➤ în instanța de judecată a fost imposibilă audierea lui Vidrașcu Nadejda, ceea ce echivalează cu lipsa accesului părții apărării la examinarea probelor, manifestată prin imposibilitatea lui V. Chirtoacă de a pune întrebări părții vătămate, posibilitate de care s-a folosit doar partea acuzării la urmărirea penală;

➤ martorul Vidrașcu Andrei a declarat instanței că Vidrașcu Nadejda este sora lui și la moment se află în Italia, unde concubinează cu A. Roizer. La fel, a mai relatat că, A. Roizer a plecat în Italia la lucru, ulterior s-a împăcat cu partea vătămată Vidrașcu Nadejda, a chemat-o pe aceasta în Italia și la moment locuiesc împreună. În viziunea martorului A. Roizer acesta a pus-o la încercare pe N. Vidrașcu, iar cele întîmplate sunt o nedumerire;

➤ din materialele cauzei este evident că interpretarea circumstanțelor s-a făcut reieșind din impresia eronată care și-a făcut-o partea vătămată Vidrașcu Nadejda, neexistînd alte probe în demonstrarea intenției lui V. Chirtoacă de a comite escrocheria.

În acest aspect, a mai invocat că sentința de condamnare este contrară prevederilor art. 389 CPP, or, declarațiile părții vătămate Vidrașcu Nadejda nu puteau fi citite în instanța de judecată, deoarece la urmărirea penală nu a avut loc confruntarea între inculpatul Chirtoacă V. și partea vătămată Vidrașcu N., respectiv, nu puteau fi puse la baza sentinței de condamnare.

În final, recurentul a invocat că probele administrate în cauză dovedesc cu certitudine nevinovăția lui Chirtoacă Viorel în comiterea infracțiunii imputate, fapt confirmat și prin declarațiile martorului acuzării Vidrașcu Andrei.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

6.1. Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) CPP, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, aceste temeuri pentru declararea recursurilor ordinare nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor înaintate, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

6.2. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) CPP, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs, menționează că temeiul invocat de recurenți - „*nu sînt întrunite elementele infracțiunii*” este prezent atunci, cînd instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărîrea judecătorească s-a făcut referire la săvîrșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective. Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării hotărîrilor pronunțate în cauza penală privindu-i pe Chirtoacă Viorel și Bejan Andrian.

Or, temeiul invocat include cazurile cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul căror s-au constatat elementele constitutive, ori cînd nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii. Din conținutul hotărîrilor menționate supra rezultă că instanțele ierarhic inferioare corect au constatat fapta și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii incriminate inculpaților Chirtoacă Viorel și Bejan Andrian, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivîndu-se concluzia de vinovăție a acestora.

6.3. Colegiul penal, reține că instanțele de fond și de apel, judecînd cauza și verificînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-au dat o apreciere justă potrivit art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpaților Chirtoacă Viorel și Bejan Andrian în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, fiindu-le stabilită o pedeapsă echitabilă de către instanța de apel, ținîndu-se cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76, 90 Cod penal.

Deci, criticile formulate de recurenți, enunțate la pct. 5 - 5.1. ale prezentei decizii, prin care se susține că inculpații Chirtoacă Viorel și Bejan Andrian nu se fac vinovați de săvîrșirea infracțiunii, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră, instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrea atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) CPP, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursurile înaintate în cauză sînt vădit neîntemeiate.

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursurilor înaintate, se evidențiază că recurenții în mod decisiv, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor și a nevinovăției lui Chirtoacă Viorel și Bejan Andrian, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 CPP, astfel, criticile formulate de aceștia nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrii recurate, ca fiind ilegală.

Totodată, verificînd procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (f.d. 218-226, vol. II) și, lecturînd textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelurilor declarate de partea acuzării și apărării, a respectat întocmai

prevederile art. 413-417 CPP, astfel întemeindu-și concluziile sale pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind date citirii în ședința de judecată și reflectate în procesul-verbal, fiind audiați inculpații Chirtoacă Viorel și Bejan Andrian.

În acest context, Colegiul penal, reține concluzia instanței de apel referitor la un șir de probe decisive, invocate în pct. 4.1 al prezentei decizii, în confirmarea vinovăției inculpaților Chirtoacă Viorel și Bejan Andrian, inclusiv: declarațiile martorului Vidrașcu Andrei (f.d. 95-97, vol. II); ordonanța și procesul-verbal din 15.03.2011 de ridicare a mijloacelor bănești (f.d. 37, 38, vol. I); procesul-verbal din 14.03.2011, privind reținerea lui Chirtoacă Viorel și efectuarea percheziției corporale în cadrul căreia au fost depistate mijloacele bănești în sumă de 250 de euro (f.d. 114-116, vol. I); ordonanța din 14.04.2011 de recunoscute și anexate la materialele cauzei a corpurilor delictive (f.d. 72-73, vol. I); raportul de expertiza tehnică a documentelor nr. 1206 din 12.04.2011 (f.d. 64-66, vol. I); raportul de expertiza chimică nr. 1140 din 31.03.2011 (f.d. 48-51, vol. I); ordonanța și procesul-verbal de ridicare a documentelor din 29.03.2011 (f.d. 98-107, vol. I); ordonanța din 16.03.2011, privind ridicarea descifrările convorbirilor telefonice de la companiile de telecomunicație „Orange” S.A și „Moldtelecom” S.A (f.d. 84, vol. I), - probe, care confirmă vinovăția inculpaților în cele imputate.

6.4. Referitor la argumentul inculpatului Bejan Andrian, cu privire la nulitatea ordonanței Prim adjunctului Procuror General, Andrei Pîntea, din 03 iunie 2011, de reluarea urmăririi penale, Colegiul penal menționează, că în sensul art. 251 alin. (4) CPP, încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului

Însă, luând cunoștință cu această ordonanță la 29.06.2011 (f.d. 21, 22, vol. 2), învinuitul Bejan A. și avocatul acestuia Ionaș Gh. au făcut doar mențiunea că nu sunt de acord cu această ordonanță, deoarece este contrară art. 287 alin. (4) CPP, însă, ulterior, n-au formulat o plîngere în condițiile art. 313 CPP, pentru a contesta în instanță legalitatea ordonanței.

Astfel spus, partea apărării n-a folosit pîrghiile legale prevăzute în art. 313 CPP, privind înlăturarea pretinselor încălcări de drepturi la faza urmăririi penale și la terminarea urmăririi penale.

Se observă că, inculpatul Bejan A. și în recurs indică, precum că ordonanța menționată este contrară prevederilor alin. (4) art. 287 CPP, or, Prim adjunctului Procurorului General, Andrei Pîntea, a dispus anularea ordonanței procurorului ierarhic inferior V. Codreanu din 25.05.2011, de scoatere de sub urmărire penală a bănuیتului Bejan Andrian, în temeiul alin. (1) art. 287 CPP, pe motiv că n-a existat în fapt cauza care a determinat adoptarea acesteia.

În aspect procedural, Colegiul penal, menționează că, alin. (4) al art. 287 Cod de procedură penală, este aplicabil situațiilor când ordonanțele de încetare a urmăririi penale sînt adoptate legal, însă, în cazul dat, din motivarea ordonanței *Prim-adjunctului Procurorului General* din 03.06.2011, reiese că caracterul legal al hotărîrii procesuale (*ordonanța de încetare din 25.05.2011*) se exclude.

De asemenea, Colegiul penal remarcă, că potrivit prevederilor art. 52 alin. (2) pct. 2) și 299/1 Cod de procedură penală, procurorul ierarhic superior are competența de a anula actele ilegale ale procurorului ierarhic inferior.

În final, Colegiul penal, reține în speță și practica judiciară a Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, - decizia din 22.05.2012 în cauza penală nr. 1ra-447/12, în care s-a statuat că prevederile art. 287 alin. (4) CPP, sunt aplicabile situațiilor în cazul în care ordonanțele de încetare a urmăririi penale au fost adoptate legal.

În acest context, se observă că, instanțele ierarhic inferioare corect au interpretat prevederile art. 22, 287 CPP, precum și art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptând hotărâri legale.

Instanța de recurs, respinge argumentul avocatului Conțescu Mihail în numele inculpatului Chirtoacă Viorel, precum că partea apărării a fost lipsită de dreptul la un proces echitabil în condițiile egalității armelor, în care partea vătămată Vidrașcu Nadejda și martorul Vidrașcu Andrei, n-au fost audiați în ședința instanței de apel.

Or, în ședințele de judecată a instanței de apel, inculpații Chirtoacă Viorel, Bejan Andrian și avocații acestora, Conțescu Mihail și Ionaș Gheorghe, au fost de acord cu examinarea cauzei în lipsa părții vătămate și a martorului (f.d. 144, 218-225, vol. II), respectiv, declarațiile martorului Vidrașcu Andrei au fost date citirii și puse la baza hotărârii adoptate în apel, iar declarațiile părții vătămate Vidrașcu Nadejda n-au fost date citirii și n-au fost acceptate, deoarece la etapa urmăririi penale n-a avut loc confruntarea cu inculpații.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) CPP, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârii recurate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare înaintate de inculpatul Bejan Andrian și de avocatul Conțescu Mihail în numele inculpatului Chirtoacă Viorel, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Bejan Andrian și de avocatul Conțescu Mihail în numele inculpatului Chirtoacă Viorel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui *Chirtoacă Viorel Petru și Bejan Andrian Mihail*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 02 aprilie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Ion Arhiliuc

Liliana Catan